

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 49 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila, plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Razpad staročeške stranke.

Jutri v četrtek sešel se bode v zlati Pragi drugi sbod poslancev mladočeške stranke in onih srednje narodne stranke in takozvanih realistov, da se posvetujejo o podrobnostih programa nove politične in parlamentarične stranke, o katere osnovi so se dotičniki že sporazumeli principijelno na prvem shodu, ki so ga imeli v to svrbo. Naloga jutrajšnjemu shodu je samo izdelati načrt programa nove stranke, katera bode potem nastopila koj po novem letu z manifestom do naroda.

Dan za dnevom kaže se jasneje, da sprava, kakor je bila dogovorjena v Dunajskih punktacijah, nema naroda češkega za sebe, ker se je hotela in se hoče še izvršiti na korist Nemcem proti odločnemu odporu češkega zavednega naroda. Le tako postane razumljivo ono elementarno naraščanje moči in upliva mladočeške stranke, katera z magnetično silo vleče na sebe vse odločne in zavedne zastopnike naroda, ki nečejo take sprave, kakeršna se mu ponuja.

Če bi Mladočehi res bili samo kričači, ki s praznimi frazami hoté slepiti narod, kakor čitamo to vedno v nasprotnih nemško-židovskih novinah, pač bi ne bili nikdar dosegli taciuh uspehov, kakoršne vidimo očitno pred nami. Ne dosegli bi jih nikjer, najmanj pa pri narodu, ki se politično tako zaveda svojih naravnih in državnopravnih pravic in je politično tako izobražen in zrel, kakor je narod češki. Ne pridruževali bi se njihovi stranki možje, ki so cvet inteligence češke, kakor so baš zastopniki takozvane stranke realistov, v kateri je mnogo jako izobraženih mlajih mož, profesorjev na univerzi, docentov in doktorjev. Zastopnik te stranke v državnem zboru je dr. Kaizl, ki je te dni pristopil mladočeškemu državnemu klubu. O taciuh mož vendar nikdo ne bode trdil, da se dado ali mogó dati slepiti s praznimi frazami. Še manj pa bode kaj jednacega se moglo trditi o možeh, kakor je dr. Trojan, jeden izmej najstarejih privržencev staročeške stranke.

Če se odločujejo taki možje od stranke, katera je s popustljivim svojim ravnanjem proti vladi se premalo ozirala na želje naroda, je pač to jasno

znamenje, da je stranka zašla na napačna pota, da se bolji elementi obračajo od nje. Žalostno je le videti moža, ki je osivel v poštemem in trdem narodnem boji, kakor je stari Rieger, kako bode skoraj postal vojskovodja brez vojske, kako ga zapuščajo dan za dnevom dosedanji njegovi privrženci, kako vedno redkeja postaja četa pred kratkim še uplívne in močne staročeške stranke, ki je v popolnem razsulu.

Zanimivo za razsodbo razmer je pismo, katero je nedavno odpravil na Riegra iz stranke odstopajoči dr. Trojan. Glasi se tako-le: „Danes stopa mi pred oči bolje nego kedaj neka mala, ali jako važna dogodbica, katero Vam hočem sine ira et studio pozvati v spomin. Ko smo o Božiču lanskega leta potovali proti domu, posetil sem pred odhodom ministra predsednika, ter ga spominjalna nekatere važne stvari. Ko sva se razgovarjala, naznanil je sluga Vas. Jaz sem takoj rekel ministru, naj ne dovoli, da bi dolgo čakali, ker jaz nemam nikakih skrivnosti pred Vami, in Vi valjda ne pred menoj. Vi ste bili takoj vsprejeti, jaz pa sem se na mah prepričal, da sem se zmotil. Ko sem završil svoj razgovor z grofom Taffeom, reče Vam on blizu te-le besede: „Torej se zopet vidimo danes teden? Pridite!“ Vi ste odgovorili na kratko: „Torej bode vendar prišlo do tega?“ A to je grof Taaffe potrdil. Iznenadjen spoznal sem, da se pred menoj nekaj taji, ustal sem in odšel, Vi ste tudi odšli z menoj. — Odhajajoč iz palače, uprašal sem Vas, se li to tiče sprave z Nemci. Vi ste to potrdili, jaz pa sem Vas prosil, da bodite obzirnejši in stalnejši branitelj naših pravic in narodnih potreb in sem dostavil: „Gledajte, da se vsaj mi ne razidemo“. Se li še spominjate tega? Od te dobe nastopil je toliki preobrat v Vaših političnih nazorih in parlamentarnem držanji, da jaz ne morem z Vami skupaj hoditi, a to najbolj v tako zvanem uprašnji sprave. Zatorej izstopam iz staročeškega kluba, a koravno sem za sedaj najstarejši staročeški zastopnik, kar mi je obramba, če mi bode kdo ugovarjal zaradi tega koraka.

Razlagajoč nadalje svoje stališče proti spravi pisal je dr. Trojan tako-le: „Ste se li popolnoma odrekli svojemu geslu: „Ne dejme se!“ Če je tako,

poprimem ga pa jaz. Ko sem stvar popolnoma dobro premislil, odločil sem se, da uplívam na nekatere tovariše, ter hočemo v sporazumljeni delati za blagor domovine, ki je v nevarnosti. O moje odkritosrčnosti ne bode nikdo dvomil. Nadejam se, da na predvečer svojega življenja izpolnujem svojo domovinsko dolžnost — brez ozira bode li ta žrtva priznana ali ne.“

Komentara k temu pismu, s katerim je nedavno naznanil svoj izstop iz staročeške stranke, najstarejši nje član, ni nam treba pisati. V zlati Pragi vršile se bodo v kratkem stvari, ki bodo globoko uplívale na ves naš notranji razvoj. Prihodnje državnozbornske volitve pa bodo temeljito spremenile ves položaj. Nam ne preostaje družega, nego izreči iskreno željo, da se posreči vrlému češkemu narodu odvrniti od sebe nevarnost, da se mu sklène sprava proti njegovi volji, sprava namreč, v kateri vidi on nevarnost za svojo bodočnost, sprava, ki bi postala vir novih in še hujih bojov za njega obstanek. Odločno postopanje naroda in njega pravih zastopnikov potrjuje nas v nadi, da se bode želja naša tudi izpolnila.

Stara staročeška stranka, ki je zapisala tako spravo na svoj prapor, ter jo po vsej sili hotela držati kvišku, tajati se je začela pod hudimi žarki narodove nevolje, od dne do dne krči se število njenih privržencev, nasprotno pa narašča, kakor mogočni plaz uplív mladočeške stranke, za katero danes stoji gotovo velika večina naroda češkega. Mišljenje tako zavednega naroda pa se ne bode moglo in smelo prezirati na dolgo. Y.

Po deželnih zborih.

VIII.

Manjše važnosti za nas bile so obravnave družih deželnih zborov, posebno deželnih zastopov taciuh kronovin, kjer ne bivajo Slovani. Zaradi tega pa hočemo završujoč svoj pregled, le prav na kratko spregovoriti o njih.

V Bukovini biva sicer mnogo Slovanov, ali ti se še jako malo zavedajo svoje narodnosti. V deželnem zboru te kronovine torej tudi narodno vprašanje ne pribaja dosti na vrsto. Letos je pri priliki tako rekoč mimogrede nekdo izrekel željo, da bi

LISTEK.

Lov na medvede.

Humoreska.

Spisal Cucurbitarius.

(Dalje.)

„Lojternice“ so že stale pripravljene. Trudom so vsi splezali nanje in — voz je drčal iz mesta ven.

Najprvo srečajo možko osebo. To je dobro, pomenljivo, medved je naš. —

Pot je bila dolga — več ur —. Mej potjo pravi naš Pavle, da bi bilo dobro gospoda župnika pohoditi — on ima izvrstno rakijo. To se je tudi zgodilo. Gospod župnik je bil jako prijazen in je radostnim srcem vsakemu lovcu dal dober požirek tiste pijače, katera tako želodec ogreva, ob jednom pa tudi daje pogum, kar je bilo za nekaternike posebne veljave v tem kritičnem času, zato ti tudi neso gledali, ali so pili dva ali tri „štamperle“. —

Lovci sedé zopet na vozu. Gospod župnik stiska vsakemu roko v slovo ter spregovori naposled naivnedolžnim glasom:

„Torej z Bogom, gospodje, pridite še kaj, pa — dobro srečo Vam želim!“ —

Ko bi bil v šeršenovo gnezdo žoknil, bi ne mogel učiniti hujšega, nego s temi besedami. Lovci so kar roke skleпали, ustajali s sedežev, mrmrali, potem pa se vender udali v voljo Božjo, da bi gospoda župnika ne žalili.

„Tu imaš, Pavle“, pravi jeden izmej njih poluglasnim smehom. „Ti si temu kriv — ti si nas semkaj zavlekel!“

Pavle, kateri je že dosti imel župnikovega voščila, vrhu tega pa še moral poslušati tako očitanje, se je pa le v ustne ugriznil ter vzdihnil proti nebu:

„O Bog, o Bog, zakaj me tako kazuješ, ko ti vender nesem nič hudega storil!“

Bilo mu je pri srci, da bi se bil kar nazaj vrnil, da neso imeli že več nego dve tretjini pota za seboj. Kaj pomeni srečo voščiti k lovu, to zna samo lovec. Sicer pa, kaj pomaga, kar je, to je — hajdimo!

Dospevšim v P. pride nasproti stara, suha ženica. Malo postoji blizu voza, čudeč se lovcem, po kaj so zopet prišli v P.

„Saj danes tudi ne bo nič“, spregovori potem hripavim glasom.

„Molči p b . . . a!“ zarenči jej jeden izmej lovcev nasproti. „Te je kdo uprašal!“

Lovcu je posebno hudo, če se kaka ženska utika v lovske zadeve — potem gotovo ni sreče.

V P. je bilo že zbranih brez števila lovcev iz raznih krajev. Bilo je tudi veliko tistiuh, ki so se že prvo pot — poskusili z medvedji.

Ko so se vsi mej seboj srčno pozdravili, plane cela novo došla lovska družba na ravno navedene pogumneže.

„Zdaj pa le urno povejte, kako je bilo zadnjič na medvedjem lovu — kje so, kakšni so, kam so šli, so kaj hudi —?“

Jeden izmej nagovornencev, kateri se je čutil najbolj poklicanega za odgovor, ker je pred medvedji najbolj bežal, poprime besedo ter pripoveduje tako le:

„Seznali smo, da so trije medvedje v tej le lozi“, pokaže s prstom na desno. „Videli so jih ljudje večkrat, ko so kakor prašiči ležali popolnoma na prostem pod hrastom. Niti bežati neso hoteli. To se nam je dobro videlo. Urno pošljemo naznanilo gospodu Bogatašu in koj drugi dan nas je bilo že dvanaest lovcev skupaj, gonjačev pa do dvajset.

se na narodne razmere bolj oziralo. Posebnega od bukovinskega deželnega zbora tudi nihče pričakoval ne bode, kajti v tej deželi še o parlamentarizmu skoro nobenih pojmov nemajo. V deželni zbor volijo skoro same uradnike, pred vsem okrajne glavarje. Da se tak birokratičen deželni zbor ne briga za narodne zadeve, je čisto naravno. Naravno je ravno tako, da se v deželnem zboru čuje skoro le nemška govornica, katera vladi in njenim organom najbolj ugaja. Žalostno je, da se še prav nič ne kaže, da bi se v Bukovini kaj kmalu narod vzbudil iz svojega mrtvila. Vsak napredek je v tej deželi jako počasen, kajti tu je doména židov in birokratov.

Na Tirolskem so letos Italijani prišli s popolnoma določnimi predlogi zastran razdelitve dežele v dva dela, nemški in italijanski. Njih predlog je pa obležal v odseku, ker so se nemški konservativci izrekli proti njemu. Nemški liberalci tudi Italijanov neso zadostno podpirali. Rekli so, da bi jim dovolili okrožni zastop, toda le z jako omejenim delokrogom. Zastopniki italijanskega dela dežele so pa izjavili, da bi s takim zastopom ne bili zadovoljni, sploh, da ne marajo za take polovičarske nasvete. Kaj bodo sedaj storili Italijani, se ne ve. Govori se, da morda celo ostavijo deželni zbor. Najbrž se bodo dali pogovoriti, ker bi s pasivno politiko v sedanjih razmerah tudi težko kaj dosegli.

V več deželnih zborih se je letos sprožilo tudi šolsko uprašanje. V nekaterih so se sklepale resolucije za versko šolo. V solnograškem se je pa pokazalo, da se za konservativne predloge ne da pridobiti več večina. Lienbacherjeva stranka se je popolnoma odločila od ostalih konservativcev. Razkol mej njo in drugimi konservativci se ne bode dal poravnati in se bode gotovo v večji meri pokazal pri bodočih državnoborskih volitvah.

Iz obravnave deželnih zborov, v katerih imajo večino konservativci, se je pa dalo vendar posneti, da v konservativnih krogih jako pojema upanje, da bi se kmalu dalo doseči verska šola. Uresničenju njih želj stavijo se prevelike ovire. Dasi so se na čelo temu gibanju postavili škofje, vendar se kaže, da posebnega uspeha ne bode imelo.

V dolenjeavstrijskem deželnem zboru, kateri še sedaj vedno nadaljuje svoje delo, so pa bile burne debate gledé zjedinenja predkrajev z Dunajem. To zjedinenje je brez dvojbe velike važnosti ne le za Dunaj, ampak za vso državo. Ž njim se bode pouzdignila veljava avstrijske prestolnice, pospešil v mnogih ozirih njega razvoj. Veliko uprašanje je pa, bode li čezmerno naraščanje Dunaja v korist vsem avstrijskim kronovinam. Bati se je, da bodo potem stolnice drugih kronovin zgubljale na svoji veljavi. Tudi neprimeren razvoj Dunaja pospešuje le centralizem, ki pa po dosedanjih skušnjah ni v prid naši državi. Zatorej se mi zjedinenja predkrajev z Dunajem nikakor posebno ne veselimo.

To zjedinenje je pa imelo tudi v deželnem zboru mnogo in hudih nasprotnikov. Protisemitjo so se hudo upirali. Njihov upor je bil nam popolnoma razumljiv. Pogled v velika mesta nam kaže, da v njih dobro izhajajo le bogatini, dočim srednji ljud vedno bolj propada. Jednaka usoda preti tudi Dunajčanom. S povekšanjem mestne občine se močno

povekšajo tudi občinska bremena, ki se bodo največ zvalila na ramena srednjega in ubožnejšega prebivalstva. Bogatini znajo se itak bremenom izogibati.

Iz obravnave deželnih zborov se je pa tudi videla velika nejasnost položaja, ki je močno tlačila vsako delovanje. Stranke se baš zaradi negotovih razmer neso mogle prav odločiti za kake odločne korake. Nade, da bodo deželni zbori kaj pojasnili položaj, se neso uresničile, treba bode čakati državnoborskih volitev, kajti še le potem se bode videlo, ali se avstrijska politika obrne na desno ali na levo stran.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. decembra.

Gospodska zbornica

imela je predvčeraj sejo. V začetku seje se je prečitalo pismo ministerskega predsednika, v katerem naznanja, da so umrli zbornični člani: generala baron Rodič, baron Koller, sekcijski načelnik baron Kubin, grof Edvard Rastitz Rieneck in baron Tomašek. V drugem pismu se je zbornici naznanilo, da so v zbornici poklicani knez nadškofa Gruša in Haller in knez Hugo Leopold Salm-Reifferscheid. Knez nadškof Gruša je potem storil obljubo. Narčta zakonov o preskrbovanju vojaških udov in sirot in ob ukvartiranji bosenskih vojakov izročila sta se političnemu odseku. Cesarske naredbe zastran podpore po umah poškodovanim krajem vzele so se na znanje. Potrdila se je pogodba, sklenena z Italijo v varstvo literarne lastnine. Koncem seje so bile dopolnilne volitve za nekatere odseke.

Rieger.

Po nekaterih krajih na Češkem je prebivalstvo podobe dr. Riegra, ki so jih imeli po hišab, vzelo iz okvirov in namestu njih delo v okvir listke z napisom: „Tukaj je bila podoba bivšega vodje naroda češkega dr. Riegra.“ To nam kaže, kako je izgubil zaupanje dr. Rieger, ki je bil nedavno najpopularnejši mož na Češkem.

Vnanje države.

Spomenica kraljice srbske.

Tajnik skupščine srbske izročil je kraljici resolucijo, katero je sklenila skupščina glede kraljičine spomenice. Srbski listi se vsi pečajo s to spomenico. Vladna glasila seveda odobrujejo sklenene resolucije, in „Odjek“ posebno naglašja, da morajo roditelji kraljevi podrediti osebno čuvstvo interesom domovine in prestola. „Male Novine“, „Dnevni list“ in „Videlo“ se pa odločno potegujejo za kraljico. O poslednjem listu je to čisto naravno, ker je vodja naprednjakov Garašanin sam v skupščini kraljičino spomenico zagovarjal. Nekateri celo hočejo vedeti, da je Garašanin duševni oče te spomenice, kar pa on zanikava.

V italijanski zbornici

interpeloval je poslanec Pantano, kaka načela ima sedanja vlada glede carinske politike in bi li ne bilo umestno, da se odpove trgovska pogodba z Avstrijo. Ta interpelacija ima očeviden namen, da spravi vlado v zadrego. Glede carinske in trgovske politike vsa vladna stranka nikakor ni jedina, za tegadel bode opozicija skušala baš taka uprašanja spravljati v razgovor. Na ta način bi utegnula le s časoma omajati tla Crispijevi vladi.

Delavska kriza v Italiji

postaja vedno ostrejša. Te dni bilo je odpuščenih iz državnih zavodov nad 3000 delavcev. V veliki državnih livnici v Terni in v arsenalu v Benetkah namerava se tudi odpustiti velik del delavcev. V

Milanu in v Bresciji je na tisoče delavcev brez dela in se je bati izgredov, ker ta kriza traja že nekaj let.

Ferry.

Znani vodja francoske zmerne republičanske stranke, ki pri zadnjih volitvah za zbornico ni bil dobil nobenega mandata, hoče sedaj kandidovati za senat. Nadeja se, da bode pri teh volitvah srečnejši. Zadnji čas so se njegove napake, ko je bil na čelu vlade, nekoliko pozabile. Tudi o tonkinški politiki, ki ga je pokopala, že Francozi malo drugače sodijo, zatorej je le mogoča politična rehabilitacija Ferryjeva.

Francoski monarhisti.

Pri letošnji budgetni debati v francoski zbornici so se od monarbične strani slišale jako pomenljive besede. Več govornikov z desne strani se je izreklo skoro za republiko. Posebno je pomenljivo, kar je govoril znani Pavel Casaguac. Rekel je, da so monarhisti izgubili vse upanje, da bi se kdaj obnovila monarhija. Od republikanov jih sedaj ločijo le še nekatera verska uprašanja. Taki govori pač neso veseli za pretendente.

Brazilijska.

Konstituanta začela je posvetovanja o novi ustavi. V zbornici se je prečitalo pismo začasne vlade, v katerem se ministerstvo zahvaljuje za dosedanje zaupanje in prosi, da bi zbornica hitro končala posvetovanja ob ustavi.

Približuje se torej čas, da se zjedinjene republike brazilijske definitivno osnujejo. Dolgo se je stvar ulekla in začasna vlada je imela dosti težav. Sprva se je kazalo neko monarhistično gibanje po nekaterih pokrajinah, ali sedaj so se že vse stranke sprijaznile z republiko. Tudi večina evropskih držav je že republiko priznala. Niti tako dolgo neso čakale, da se definitivno uravnajo razmere. Ko so dobile od svojih zastopnikov v Braziliji točna poročila, da na obnovenje monarhije misliti ni, so jele druga za drugo priznavati republiko.

Domače stvari.

— (Desetletnica koroškega deželnega predsednika.) Te dni praznoval je baron Schmidt-Zabiérow desetletnico svojo kot deželni predsednik na Koroškem. Da so ga počastili pri tej priliki Nemci, to je povsem naravno, saj so vsa njih prizadevanja našla močno zaslombo v njem. Akopram so ga pred 10 leti vsprejeli nekako nezaupno, preverili so se kmalu, da je „njih mož“, da ne bode kalil njih vode. Slovenci koroški pa nemojo prav nobenega povoda, da bi se veselili desetletnega njegovega službovanja, pustila jih je torej ta slavnost popolnoma hladne. Če celó renegati à la Dobrnik pojó slavo njegovo, nam pač ni treba ničesar pristavljati. Stvar govori sama ob sebi.

— (Slovensko gledališče.) Opozarjamo še jedenkrat na današnje javno skušnjo učenk in učencev dramatične šole. Nadejamo se, da se bode občinstvo zanimalo za to predstavo. Cene so znižane za tretjino, začetek ob 1/2 8. uri.

— (Železnica iz Ljubljane v Kamnik) otvorila se bode v kratkem. Jutri bode tehniško-policijski ogled.

— (Iz pisarnice „Dram. društva.“) Vodja operete, g. prof. Fran Gerbič je zbolel in vsled tega se je morala opereta, ki je bila napovedana na nedeljo dne 21. t. m., odpovedati, oziroma preložiti na poznejši čas. Vsekakor se bode

Spravimo se na voze, zasedemo lozo in lov je pričel. V prvem gonu smo medvede sicer videli, vse tri, vendar je bilo predaleč streljati. Useli so se vsi vkupe skoro vsakih petdeset korakov ter so na vse strani vohali moleč glave kvišku. Medvedje so popolnoma črni, jeden je prav velik, drugi malo manjši, tretji pa je majhen. Ne vem, kako smo stali — ker hkratu so nam medvedje ušli iz gona. Slabo je bilo zasedeno. Ker je bil sneg, smo šli za sledom in smo kmalu zaznali, da so se ustavili v drugi lozi, komaj par tisoč korakov od prve. Mi zasedemo to lozo precej gosto, kajti prostor tam ni posebno velik pa, jako ugoden za lov. Medvedje so bili v drugi in smo jih mi tako obkolili, da ni bilo upanja, da pride le jeden zdrav iz nje. Gonjači prično goniti — hkratu nastane grozovito upitje, obupen krik: „Joj, joj, medvedje!“ in kmalu se tudi ti prikažejo, korakajo prav mirno od lovca do lovca. Ti pa mesto da bi streljali, so se drug za drugim potisnili za grme in pustili medvede tik sebe naprej. Jaz ležem za grmom skrit in ko jih ugledam, pritisnem svojo puško k lici — tako —“

„Ne mahaj s puško okolu sebe“, zagrmí naš Pavel, kateri kaj tacega ne more videti. „Češ koga ustreliti?“

„Ne bom, ne bom, jaz samo kažem — pritisnem puško k lici in mislim sprožiti — pa vedi vrag, ni mi dalo — trije medvedje so vražja prikazen — nesem se upal streljati — medvedje pa so tik mene, ne zmenivši se za-me, korakali zmagonosno iz loze — —“

„Pa bi bili vendar streljali!“ oglesi se Grlajnik.

„Bogme, nesem se upal, ko ni nobeden drugi streljal — pač pa sem bežal, ker sem se bal, da pridejo nazaj.“

„Ali se Vam ni zdelo, da je bila atmosfera okolu vas nekako čudna?“

Nikakega odgovora.

„Kaj pa gospod Bregar, ali je ta videl medvede?“

„Rekel je po lovu,“ oglesi se drug lovec: „Vi imate vendar strahovito srečo, vsi ste medvede videli, samo jaz ne —“

„Kaj še,“ ga odvrne pripovedovalec, „jaz sem mēril, kako daleč so bili medvedje od njega — zmeril sem natanko deset korakov — strela pa le ni bilo od tam.“ —

Bogataš, kateri je vse to poslušal, se je pomenljivo nasmejal — rekel pa ni nič.

„Hahaha!“ zadoni v celem krogu, „zdaj znamo,

kdo je pismo pisal, kdo je lovce karal, kdo je govoril o časnikih — —“

„Veste gospóda“, povzame glas Grlajnik, kateri se je rad šalil, „to je tako: Pisal je nam, da se boji, da bi ga kdo ne tožil radi žaljeva časti, ko bi ga v one časnike dal. Kakor pa baš čujemo, se je moral on samega sebe najbolj bati —“

Te besede so imele splošen smeh za posledico.

„Zdaj bode treba na delo, čas se pomika!“ oglesi se mali krepki lovec v neki čudni uniformi z velikanskim peresom na klobuku. To je bil lovski čuvaj gospoda Bogataša in tako rekoč reditelj vsemu lovu, ker je razmere najbolj poznal.

V istini ni bilo dlje čakati, ker je ura že kazala deset dopoldne. Lovci in gonjači so bili že zbrani — zdaj pa na noge!

Pomikala se je cela velika četa, prava pravcata črna vojska iz vasi proti gozdu, v katerem so ložirali medvedje. Znabiti ga ni orožja na svetu, da bi ne bilo v tej črni vojski zastopano. Videti je bilo tu pušk dvocevki, jednocevki, repetirki, samokresov, orožja, kateremu je težko imena najti, ker ni bilo ne puška, ne meč, ne krepelce, bodal vsake vrste, strahovitih mečev, ki so spominjali na starodavne rimske čase, nožev, sekir in — kdo bi vse

moralo počakati z opereto dotlej, dokler ne ozdravi g. prof. Gerbič. Skrbi pa se že za to, da bode v nedeljo dne 21. t. m. gledališka predstava, katera se bode razglasila pravočasno.

— („Slovenski Pravniki“) prinaša v 12. številki vsebino: 1. Dr. J. Kavčič: Slovenska pravna akademija. 2. Dr. Fr. Zupanc: Iz sodno-zdravniške prakse. (Dalje). 3. Iz pravosodne prakse. Civilno pravo: a) K uporabi dv. dekr. z dne 29. majnika 1845, št. 889 zb. pr. zak. — Izločitna tožba? b) Odškodba po § 339. obč. drž. zak. c) Dokazovatelj v večni spomin moračasno trpeti nasprotniške stroške. Določila pravdne novele o stroških veljajo sploh za vsako sporno postopanje, ne le za kontradiktorno. d. Dovolitev roku kot zadnjega je smatrati za odrek vsakega daljšnjega rokú po §-u 11. pravdne novele in zatorej gredo v tem slučaju stranki tudi t. zv. dobri dnevi. e) Nastop in storitev nemški sojene, a na slovensko prevedene glavne prisega. 4. Književna poročila. 5. Drobne vesti. 6. Vabilo na naročbo.

— (Klub slov. biciklistov) priredi jutri večer v klubni sobi pri Auerji svoj drugi jour fix. Razgovor bode nameravana predpustna veselica, in namišljena društvena oprava, katera se bode za slavnostne slučaje porabljala. — Želeti je torej, da se društveniki polnoštevilno odzovejo.

— (C. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo) nam poroča, da se bode v olajšavo vsprejema oziroma oddaja tovrnopoštne pošiljate, pri c. kr. poštne in brzojavnem uradu v Ljubljani uradne ure za tovrnopoštne službo raztegnile na uradno ure pismene pošte, to je od 7. ure zjutraj brez prestanka do 7. ure zvečer in to za čas od 16. do 25. t. m., ker o Božiči na to pošto prihaja nenavadno mnogo pošiljatev. Hkratu se pa priporoča občinstvu, da oddaja na pošto pošiljatev že dopoldne, da so morejo še isti dan dalje odpraviti. V nedeljo dne 21. t. m. bode se na tej pošti pošiljatev vsprejemale in oddajate iste ure kakor ob delavnikih.

— (Gosp. Krunoslav Heruc) znani pisatelj, ki ima na Ruskem slovansko knjigarno, došel je za nekaj dni v Zagreb.

— (Vreme.) Pretekli dni imeli smo suho zimo, da se je po ulicah prašilo, kakor v poletnem času. Danes pa sneži in vse je zopet pobeljeno.

— (V Zagrebu) širijo se mej šolsko mladino dobri tako silno, da se ljudskih šol spodnja dva razreda in vse otroške vrte do 10. januarja zapri.

— (Ogromna razstrelba.) Preteklo soboto zažgali so v kamnolomu blizu Kostrene v Primorju veliko mino, napolnjeno s 1380 kilogrami alloxina. Kamenje, katero je odvalila ogromna sila, računa se na 7000 m³. Z dobljenim kamenjem zasipava se Reška luka. Isti dan ob 4. uri popoldne bila je druga razstrelba v Preluki blizu Opatije. Mina bila je napolnjena z 2300 kilogrami diorexina. Uspeh bil je sijajen. Odvalil se je kos brega, kakor se ceni, do 10.000 kub. metrov.

— (Okolu Grobnika) na Hrvatskem dela medved veliko škode. Nedavno je na paši vpricho pastirjev raztrgal osem ovac. Jedenkrat so že pri-

to našteval. Nekatera puška bila je taka, da se je bilo bati, da hkratu razpade, trije, štiri kosi s trto skupaj zvezani.

Zanimivo pa je to, da se je najbolj čudno orožje tudi popolnoma strinjalo z osebo, ki ga je nosila. Zastopana je bila tu vsaka starost, od desetletnega dečka do sivega starčka. Največjo pozornost pa je vzbujal Grlajnik. Ta se je pa tudi nalašč tako napravil, da se mu je moral vsakdo smejati. Zakaj tudi ne, lov je zabava, in če je v veliki družbi človek, ki ume razveseljevati, kakor Grlajnik, mu je gotovo vse hvaležno. Grlajnik je to dobro znal in je spuščal svoje dovtype, da so se vsi kar za trebuhe držali. Imel je dolgo temno suknjo, hlače v škornjah, glavo zavito v neki temnosivi kapuci, iz katere je samo obraz gledal — pravi dimnikar — vrhu te črn trd klobuk, brke in brado pa si je tako poštrgljal, da je vse doli viselo; zraven si misli nem pogled, težavno hojo, puško na rami in dolgo bodalo, ne vem iz katerih časov, ki mu je bingljalo na traku obešeno po prsih sem ter tja, in — pozabil boš vso resnobo življenja, smeh ti ne bo dal naprej; ko bi še Nestroy živel, ta bi mu kot kolegi roko podal.

(Dalje prih.)

redili gonjo nanj, a brezuspešno, sedaj se pripravljajo nova, da se uniči roparski gost.

— (Iz Vipave) se nam piše, da je v nedeljo in v ponedeljek po Vipavi razsajala strašna burja. Prazne vozove je preobračala in morali so jih kar na lici mesta pustiti, da so le s konji ali voli srečno do biš prišli. S polnimi vozovi si pa nihče ni upal naprej. Mraz bil je uprav sibirski, da je vse kar škripalo.

— (Strasten loterijec.) V milosrdnih bratov bolnico v Zagrebu došel je te dni Vekoslav Androjna s prošnjo, da ga vsprejmo. Na uprašanje ima li kaj premoženja, pesegel je v žep in izvlekel cel kup riskontov, češ, to je njegov imetek. Preteklo leto stavil je v loterijo samo — 880krat. Zadel je vsega vkupe 30 amb.

— (Stare pisemske znamke.) Trgovinsko ministerstvo je odredilo, da bodo stare poštne znamke iz 1883. l. še veljavne do uštetega 30. junija 1891. Rok za zameno starih znamk za nove podaljša se do 30. septembra 1891.

— (Vabilo.) Bralno društvo v Borovnici ima svoj redni občni zbor v soboto, dne 20. grudna t. l. ob 6. uri zvečer v društvenih prostorih, z običajnim vspešdom. K obilni udeležbi vabi č. ude odbor.

— („Slovensko pevsko društvo „Triglav“ v Radovljici) priredi dne 31. grudna t. l. v prostorih Bastelj-eve gostilne veselico s petjem, godbo in plesom (po polnoči). Pri veselici svirala bode godba iz Cirknega Ustopnina za ude 20 kr., z rodbino 40 kr., za neude 40 kr., z rodbino 80 kr. Začetek ob 8. uri zvečer. K mnogobrojni udeležbi vabi uljudno odbor.

— (Vabilo) k božičnici in zabavnemu večeru, koja priredi načelnštvo ženske podružnice sv. Cirila in Metoda v Trstu v nedeljo dne 21. decembra t. l. v dvorani hotel „Evropa“ (Piazza Caserma). Vspešdom božičnice: 1. Govor g. vrtnarice. 2. Molitev. 3. „Pri jaslicah“, deklamuje Škrjanec. 4. „Pri jaslicah“, petje. 5. „Sirotina“, deklamuje Debednjak K. 6. „Vesela pevka“, pojejo štiri deklice: Šmuc M., Kresovič J., Seme O., Vičelj M. 7. „Božični večer“, otroška predstava izvršujejo: Rožanc M., Cetin I., Čepek I., Gorjup I., Kresovič A. 8. „Vesela naša vrsta“, petje. 9. „Nedolžno srce“, deklamuje Maurin S. 10. „Zahvala“, govori Nabergoj J. 11. „Zahvalna pesem“, petje. 13. Razdelitev daril. 14. Govor g. voditeljice. Začetek ob 3. uri popoldne. — Vspešdom zabavnega večera: 1. Tamburaši. 2. M. Brajša: „Istarska himna“, poje zbor. 3. Govor. 4. Tamburaši. 5. I. pl. Zajc: „Hrvaticam“, poje zbor. 6. „Šopek narodnih pesnij“, izvaja se na citrah. 7. G. Eisenhut: „Svibanjska“, poje zbor. 8. „Valovje“, valček, izvaja se na dvoje citer. 9. Tamburaši. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Ustopnina k božičnici 10 kr. (otroci prosti) in k zabavnemu večeru 20 kr.

— (Konjarski odsek) c. kr. kmetijske družbe kranjske imel bode v ponedeljek 29. t. m. popoldne ob 2. uri v pisarni c. kr. kmetijske družbe kranjske svoj letni občni zbor.

— (Ovni velikega berga maškega plemena) so došli 4. t. m. v Ljubljano in so jih dobili na podlagi sklepa glavnega odbora z dne 1. t. m.: Ivan Vinko v Gorjah, Kunc Jakob v Rovtab, Rudolf Gašpar v Lomeh, Samotorčan Anton v Št. Joštu, Vester Anton v Zagorici, Zupan Anton na Breznici, Žavbi Tomaž v Tuhinji in Tomažič Janez v Samoboru.

— (Prepovedani lovski čas za ribe) na Kranjskem, ki je določen z ribarskim zakonom z dne 18. avgusta 1888. l. ter je meseca novembra t. l. veljavo dobil. Za spodaj naštetih plemenitejših ribje vrste se z ozirom na njih drestne dōbe določujejo nastopni prepovedani lovski časi, in sicer: 1.) Za vsa postrvska plemena od 16. oktobra do 15. januarja; 2.) za lipane in sulce od 1. marcija do 30. aprila; 3.) za krape od 16. maja do 15. julija; 4.) za mrēne od 1. maja do 15. junija; 5.) za žlahtne rake ali jelševce (torej izvzemši koščake): a) za samce od 1. novembra do 31. januarja; b) za samice vse leto. Ne smejo se niti na prodaj postavljati, niti po gostilnah ponujati ali oddajati: 1.) Gori št. 1—5 a naštetih ribje in račje vrste mej tam določenimi prepovedani lovskimi časi, izvzemši njih prve tri dni; 2.) samica jelševca ali žlahtnega raka vse leto; 3.) potočne postrvi pod 24 cm, jezerske postrvi pod 30, lipani pod 30, sulci pod 54, krapci pod 32, mrēne pod 35, ščuke pod 35, pod-

lesti pod 30, platiče pod 30; cm meri se z vso glavo do konca repne plavute. Samec jelševca ali žlahtnega raka pod 11 cm, merjen s čelnim ostnom do iztegnenega repnega konca.

— (Za dijaško kuhinjo na Ptui) blagovolili so nastopni p. n. prečastiti in častiti gospodje vedeđušno darovati: Gosp. dr. Fran Jurtela, odvetnik in dež. glavarja namestnik na Ptui, 10 gld.; g. o. Stazinski Konrad, minoritski kapelan na Ptui, 2 gld.; g. Korošec J., kapelan v Cirkovcah, po g. A. Gregoriči 5 gld.; g. dr. Muršec Jožef, zlato-mašnik v Gradci, 5 gld.; g. dr. Omulec Ivan, odvetnik v Ormoži, 5 gld.; g. Strah Jurij, kmet v Hvalatincih, po g. A. Gregoriči 1 gld.; g. Simonič Fran, kapelan v Zavrči, 3 gld.; g. Skuhala Peter, župnik pri Veliki Nedelji, po g. Ferdinandu Majcenu 5 gld.; g. Merc Jakob, kapelan v Ribnici, po g. Ferdinandu Majcenu 1 gld.; volilo pokojnega g. Ivana Tikviča po g. Lukeži Kunsteku 8 gld.; g. dr. Ploi Jakob, odvetnik na Ptui, 9 gld.; g. Kunstek Lukež, prof. na Ptui, 6 gld.; g. Klobučar Anton, c. kr. sodnijski pristav na Ptui, 6 gld.; g. Čilenšek Davorin, prof. na Ptui, 2 gld.; g. Majcen Ferdinand, veroučitelj na Ptui, 2 gld.; g. Bratuša Alojzij, beneficijar na Ptui, 2 gld. 10 kr.; g. Črnko Marka, mestni vikar na Ptui, 2 gld. 10 kr.; g. Salamon Fran, mestni katehet na Ptui, 2 gld. 10 kr. Vsem preblagim dobrotnikom in iskrenim ljubiteljem uboge gimnazijske mladine izrekamo prisrčno zahvalo in stoterni: „Bog plati!“

— (Rapisanih) je za učilišča Ljubljanska, zlasti za gimnaziji in realko 42 štipendijev, za katere je prošnje uložiti do 15. januarja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Serajevo 16. decembra. V Kotorskem pri Derventu ustrelil je odpušeni občinski notar iz osvete župana. Morilca so zapri.

Judenburg 16. decembra. Rudniški delavci v Fohnsdorfu ustavili so delo.

Rim 16. decembra. Papež je malo nahoden, a je do 2. ure popoldne dajal avdienco in vsprejel več kardinalov.

Rim 16. decembra. Neki Bonesana vrgel je v voz avstrijskega poslanika pri Vatikanu, Revertere, kamen, razbil šipo in poslanika lahko poškodoval. Zlodejec, nekdanji vratar, je zaprt. Pri zaslišanji je izpovedal, da se je hotel osvetiti, ker ga je poslanik odpustil.

Rim 16. decembra. Dodatno se pripoveduje, da je Bonesana vrgel dva kamna v Reverterov voz. Poslanika kontuzija bode v treh ali štirih dneh zaceljena.

Rim 16. decembra. „Riforma“ javlja, da pride Bonesana že jutri pred kazensko sodišče. Vsi listi izražajo svoje simpatije Reverteri. Papež dal je uprašati, kako mu je.

Rim 16. decembra. Na železnični progi pri Averzanu je sneg pet metrov na debelo. Štirinajst delavcev, ki so ondu delali, prišlo je včeraj pod snežni plug. Trije so zmečkani, ostali teško ranjeni.

Bern 16. decembra. Zvezni svet je sklenil, da se iztira iz Švice več oseb, ker so anarhistično propagando tudi v Švici nadaljevale in propovedovale, da se obstoječi red siloma odpravi in v ta namen kot pripravna sredstva rabijo umor in drugi zločini.

Edinburgh 16. decembra. Mestni zbor sklenil, da se Parnell izbrise iz vrste častnih meščanov.

Pariz 16. decembra. La Bruyera in gospo Duc Quercy so danes dopoldne zapri. Prvega, ker je Padlevskemu pomagal ubežati, poslednjo pa, ker mu je dala stanovanje. Posamezni listi javljajo, da bode zaprt tudi častnik Gregoire, pri katerem je bil Padlevski skrit. Gregoire še neso dobili, ker biva nekda v Londonu.

Dublin 17. decembra. Nasprotnika Parnellova Davitt in Tanner sledila sta včeraj Parnellu na vse kraje in sta tudi govorila k zbrani množici. V selih Bally, Na Kil in Castle, Comer prišlo je do srditega boja, v katerem je bil Davitt z udarci s palicami ranjen.

Kilkenny 17. decembra. Pri odhodu iz Castle Comera bil Parnell z apnom v oči vrženim poškodovan. Dospel semkaj skoro slep v hudih bolečinah. Zdravnik upa, da se mu ohrani vid.

Razne vesti.

* (Ženska volilna pravica.) V Levovu bila je te dni delavska skupščina, katere so se udeležile tudi ženske. Skupščina je zaključila, da se tudi ženskam podeli volilna pravica.

* (Ženske kot lekarniki.) Kakor se javlja iz Peterburga, namerava ruska vlada v kratkem ustanoviti farmacevtsko učilišče za ženske. Ženske se bodo morale jednako učiti, a bodu imele tudi iste pravice, kakor njih moški kolege.

* (Velika volila.) Nedavno v Novem Jorku umrli Američan Danijel Fayerweatther določil je v svoji oporoki, da se iz njegovega premoženja 2 milijona 100.000 dolarjev razdeli 20 semeniščem, 95.000 dolarjev pa bolnicam v Novem Jorku.

* (Vožnja z velopedom.) Štabni kapitan trdnjavskega topništva v Kovnu baron Kellerkraus, ki se je že po letu z biciklom peljal iz Peterburga v Tobolsk, hoče sedaj na velopedu potovati iz Varšave preko Dunaja, Stuttgarta, Pariza in Lyona v Cannes, od kodar se po ladiji popelje v Algier. Baron Kellerkraus hoče se preveriti, v koliko more veloped nameščati konja. Drug ruski velopedist peljal se je z velopedom čez kavkaške gore v Tiflis, Katais in nazaj.

* (Kolera v srednji Ameriki.) Iz Novega Jorka se telegrafuje, da kolera grozno razsaja v Guatemali. Nad 12.000 ljudi je zbolelo. V mestu Guatemala samem umrlo je v teku sedmih tednov 1200 ljudi.

* (Grozni prizori.) V mestu Juarez v Meksiki vršila se je te dni v pričlo velicega števila gledalcev v teh krajih priljubljena borba z biki, pri kateri so se vršili grozni prizori. Več bikov razmesarilo se je mej saboj, razni ranjeni konji postali so besni, da so jih morali ubiti. Meji občinstvom nastala je velika zmešnjava. Vojaci iz bližnje vojašnice bili so večinoma pri predstavi. Ta slučaj porabili so vojaški kazenci ter se uprli in pomorili straže potem pa bežali v gore. Vojaki so jih pozneje zasledovali in je bilo v boji usmrtenih 14 beguncev. Štirje pa ujeti in drugi dan po preki sodbi ustreljeni.

* (Nežen migljaj.) Slavni zdravnik profesor H. glede nagrade ni kmalu zadovoljen. Nekega dne uprašala ga je nekega bankirja soproga za svet in mu po konzultaciji dala cekin. Profesor začuti mali zlat v roki, dene naočnike na nos in začne iskaje gledat na tla. „Ali vam je mari cekin na tla padel?“ uprašala dama. „Prvi ne, a drugi.“ Gospa umela je migljaj in zvišala profesorju honorar na dva cekina.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

16. decembra.

Pri **Matičji**: Mendel, Mautner, Česchka z Dunaja. — Pl. Gozani iz Postojne. — Gorup z Reke. — Vogrič iz Trsta. — Gross iz Budimpešte. — Herzog iz Zagreba.

Pri **Stonu**: Fischer, Griech iz Grada. — Henkel, Frank z Dunaja. — Hočevar iz Ljubljane. — Gleich iz Celovca. — Eisler iz Velike Kaniže. — Retti iz Istre.

Pri **bavarskem dvoru**: Koprivnik iz Litije. — Šušteršič iz Kočevja. — Engele s soprogo iz Chicaga.

Smrti so v Ljubljani:
V deželni bolnici:

15. decembra: Valentin Grčar, krčmar, 53 let, se je ustrelil.
16. decembra: Jožefa Faigel, gostija, 75 let, za starostjo.

Tržne cene v Ljubljani

dne 17. decembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hkti.	6 65	Špeh povojen, kgr.	66
Rež,	4 55	Surovo maslo,	70
Ječmen,	4 22	Jajca, jedno,	3 3/4
Oves,	3 09	Mleko, liter	8
Ajda,	4 71	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	4 55	Teletje	60
Koruza,	5 20	Svinjsko	58
Krompir,	2 41	Koštrunovo	36
Leča,	12	Pišanec,	45
Grah,	14	Golob	16
Fižol,	8	Seno, 100 kilo	1 78
Maslo,	90	Slama,	1 78
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	6 80
Špeh frišen	56	„ mehka, 4	4 40

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. dec.	7. zjutraj	734.2 mm.	-6.6° C	sl. sev.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	732.7 mm.	-5.2° C	sl. szh.	jas.	
	9. zvečer	732.5 mm.	-6.0° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura -5.9°, za 4.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 17. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	danes
Papirna renta	89 20	89 05	89 05
Srebrna renta	89 20	89 15	89 15
Zlata renta	107 70	107 50	107 50
5% marenz renta	102	102 15	102 15
Akcije narodne banke	980	978	978
Kreditne akcije	301	299 75	299 75
London	114 60	114 60	114 60
Srebro	9 10	9 10	9 10
Napol.	45	45	45
C. kr. cekini	56 45	56 42 1/2	56 42 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld.	25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177	25
Ogerska zlata renta 4%	102	90	90
Ogerska papirna renta 5%	99	65	65
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113	113	113
Kreditne srečke	100 gld.	184	50
Rudolfove srečke	10	19	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	160	160
Tramway-društ. velj. 170 gld. s. v.	—	—	—

Mesečna soba

z opravo in postrežbo, na željo tudi s hrano, odda se **takoj**. Več pove **Marija Rekar, Sv. Petra cesta št. 38.** (921-1)

Vsprejmeta se (922-1)

2 delavca (kolovratarja)

za izdelovanje velike lončene posode v lončarji lončarskega mojstra **Altziebler-ja** v Celju.

URE

ZA (920-1)

božična in novoletna darila

v zlatu, srebru, tulski kovini, jeklu in niklu, kakor tudi vsakovrstne

stenske in budilne ure

priporoča po nizki ceni

FRID. HOFFMANN

URAR

na Dunajski cesti št. 16 v Ljubljani.

Primerna in umestna božična darila

(tudi z muziko)

priporoča (919-1)

I. Kočevska domača industrija

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Dorsch-evo olje iz kitovih jeter

najčistejše, najsvežeje in najuplívnejše vrste medicinalno olje iz kitovih jeter. Staropreverjeno sredstvo proti kašlju, zlasti pri pljučnih boleznih, škrofeljnih itd.

Mala steklenica 50 kr., dvojna steklenica 90 kr.

Bergensko Dorsch-evo olje iz kitovih jeter v trioglatih steklenicah 1 gld. (793-15)

Deželna lekarna „Pri Mariji Pomagaj“

Ludovika Grečel-na

v Ljubljani, na Mestnem trgu II.

Da ni v lovski sezoni in v mokrem jesenskem času mokrih nog, trdih čevljev,

doseže se z

J. BENDIK-a
v Št. Valentinu

c. in kr. patentovano, vodo neprepustajočo

redilno maščo za usnje

kar kažejo že nad 15letne skušnje in potrjujejo že stotine priznanih pism ter se rabi za lovske čevlje pri Najvišjem dvoru.

Za likanje čevljev in konjske oprave se pa nadalje priporoča po ravno tem izumljena c. in kr. privilegovana (714-9)

tinktura za likanje usnja

ki naredi usnje lepo svetlo in je varuje, da ne poka, se ne lomí in ruši in torej usnje dalj časa ohrani.

Redilna mašča za usnje.	Tinktura za likanje usnja.
1/2 škatlja 80 kr.	1 liter gld. 1.20.
1/4 škatlje 40	1/2 steklenica 80.
1/8 „ 20	1/4 steklenice 40.
1/16 „ 10	1/8 „ 20.

Prodajalcem na drobno devoljuje se rabat. Zalogo v Ljubljani imata **Schussnig & Weber**, ne več **Krisper**.

! Pred ponarejanjem se svarí!

DR. VALENTINA ZARNIKA ZBRANI SPISI

I. ZVEZEK:

PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL

IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižici je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

J. Giontini v Ljubljani

trgovina s knjigami, umetninami, muzikalijami in papirjem

priporoča za

božična darila

svojo veliko zalogo knjig s podobami, knjižic za mladino, sijajnih knjig, antologij, klasikov, romanov, potopisov, potem konfekcijskih papirjev, pisnih map, pojezijskih in spominskih knjig, okrašav za božično drevesce, narejenih jaslic, elegantnih pisal, fotografskih albumov v raznih velikostih, gosel, kitar, citer; nadalje primerno darilo Engellovo patentovano podlogo na pivnem kartonu za 1891 za pisarne in salone po gld. 1.50, **Cimpermanove pesmi** vezane gld. 1.60, knjižnice za otroke v elegantnem kartonu gld. .70 itd., itd. (910-2)

Uljudno vabim na ogled svoje **božične razstave**, hkratu naznanjam kot novost, da se „**Kazalo dnij in mesecev**“ v ploščevinskem zatiku s slovenskim tekstom dobiva po 60 kr., po pošti 70 kr.